

Rûch praat

column van Imco van der Wal

nr. 9, zomer 2020

“Vier, drie, twee één en start!” Het startsein is gegeven. Veel succes en een prettige run”, galmt het door de luidsprekers in recreatiegebied De Groene Ster bij Leeuwarden. Het is het begin van de survivalrun waar jong en oud uit heel Nederland aan deelnemen. In totaal doen er circa 1500 deelnemers aan de survivalrun mee. De populariteit is immens, de deelnemers komen uit plaatsen uit heel het land als Heerhugowaard,

Eindhoven, Sliedrecht, Winterswijk, Groningen, Purmerend en Den Haag en natuurlijk uit veel plaatsen hier in Friesland. De organisatie heeft ook dit jaar weer prachtig werk geleverd. Bij het start- en finishgebied liggen routes van de parcours, er hangen startschema's en de deelnemers worden tijdig afgeroepen. Daarnaast is er een terras met uitzicht op de laatste hindernis van de survivalrun, waar koffie, fris of snacks genuttigd kunnen worden. De survivalrun bestaat uit diverse parcoursen met elk haar eigen afstand. Er zijn vele hindernissen als de swingover, de gekruiste apenhang, touwladder, boogschieten en boomstamloop, die de deelnemers tijdens de run moeten afleggen. De vele hindernissen vragen de nodige kracht, techniek en inspanning van de deelnemers. De organisatie geeft duidelijke instructies aan de zijkant van de lijn. “Overheen, apenhang, touw aantikken en verder gaan.” De deelnemers leggen de hindernissen vol overgave af. Het parcours is erg afwisselend waarbij delen van een bos, water en graslanden doorkruist worden. Al snel komen de modderspetters, het zweet, maar vooral het doorzettingsvermogen bij de deelnemers om de hoek kijken. Ook de toeschouwers dragen hun steentje bij. “Goed bezig, ga zo door!” schreeuwt een enthousiaste vader naar zijn kind. De organisatie heeft tevens een fietsroute aangegeven zodat alle toeschouwers de deelnemers op de voet kunnen volgen. De deelnemers hebben de pas er goed in. “Is hij hier al geweest? Hoe kan dat nu? Dat is niet eens bij te houden met de fiets”, roept een toeschouwer. “Hup snel naar de volgende hindernis.” Het is een aandoenlijk beeld waarbij de deelnemers alles op alles zetten om een goede prestatie neer te zetten en de toeschouwers fietsend de deelnemers aanmoedigen. Gedurende de dag starten er diverse groepen en naarmate de tijd verstrijkt komen de eerste deelnemers over de finish. “En ze zijn bezig met de laatste meters, hij pakt het laatste stuk touw vast en rent naar de bel toe.” De tijden worden genoteerd, waarna de deelnemers en toeschouwers gezellig bijpraten en het nodige drinken en snacks nuttigen. Het fanatisme van de deelnemers, het enthousiasme van de toeschouwers en de goede organisatie zorgden ervoor dat de survivalrun weer een succes was!

Dit had een objectief verslag van de Bikkelrun kunnen zijn, ware het niet dat door de huidige coronacrisis geen enkele survivalwedstrijd doorgang kan vinden. Het is enorm balen maar de (volks)gezondheid gaat boven alles. Per 1 juli is er al wel een volgende stap vooruit gezet in de corona-aanpak. De versoepeling houdt in dat er tijdens het sporten geen afstand meer gehouden hoeft te worden. Het advies van de survivalbond is om waar mogelijk de 1,5 meter afstand wel te waarborgen. Op deze wijze wordt het verspreidingsrisico aanzienlijk beperkt.

Dus denk ik wat is dan wel mogelijk? Hoe kunnen we iets van een alternatieve run organiseren? Eureka: een simpele oplossing komt in mijn hoofd bovendrijven. Wat

vind je van een run op tijd? De deelnemers om de minuut laten starten, de snelsten eerst, gevolgd door de wat mindere goden. Gegarandeerd dat niemand ook maar enige last heeft van de nabijheid van een ander. Het is 'oldskool' een race tegen de klok, de individuele eindtijd bepaalt de winnaar. Ja, er kunnen dan geen 1500 man starten maar grootschalige sportevenementen zijn hoe dan ook verboden. We zouden het als onderlinge wedstrijd best eens kunnen uitproberen.
Nog een fijne zomer en stay safe.

imco@survivalverenigingleeuwarden.nl